

Juda weggevoerd

Periodethema: Een ongehoorzaam volk
2 Koningen 25

VOORAF

In de boeken 1 en 2 Koningen wordt de geschiedenis van de koningen van Israël en Juda beschreven. In het zuidelijke rijk Juda hebben na Salomo twintig koningen geregeerd. In tegenstelling tot de negentien koningen die over het noordelijk rijk Israël regeerden, waren deze koningen allemaal afkomstig uit één koningshuis: het koningshuis van David. 2 Koningen 25 verhaalt ons de ondergang van Juda en de gevangenneming van de laatste koning van Juda.

UITLEG VAN DE TEKST

In het vorige hoofdstuk werd verteld dat koning Nebukadnezar van Babel Zedekia, die eerst Matanja heette, aanstelde als koning over Juda. Deze gebeurtenis laat ons zien dat Juda afhankelijk was van Babel. Al eerder had de koning van Babel verschillende leden van de koninklijke familie, onder wie koning Jojachin, zijn moeder en zijn vrouwen, naar Babel laten wegvoeren.

Zedekia is 21 jaar oud als hij koning wordt. Hij regeert elf jaar te Jeruzalem. Hij doet wat kwaad is in de ogen van de Heere. Evenmin als zijn broers, Johaz en Jojakim dient Hij de Heere en dat terwijl hun vader Josia hen daarin wel was voorgegaan. Ook Jojachin, de kleinzoon van Josia, die voor Zedekia koning was, diende de Heere tijdens zijn korte regeerperiode niet. Op een bepaald moment komt Zedekia in opstand tegen koning Nebukadnezar. Waarschijnlijk probeert hij met Egypte een vuist te maken tegen Babel. Nebukadnezar stuurt daarop een leger naar Jeruzalem. De koning van Babel wacht niet tot het voorjaar wordt, de gebruikelijke tijd om een oorlog te beginnen.

Hij laat zijn legers in de daarvoor minder geschikte wintertijd naar Jeruzalem gaan. Dat alleen laat ons al zien dat Nebukadnezar zeer ontstemd is. De koning laat rondom Jeruzalem een belegeringswal aanleggen. Na een belegering van ruim anderhalf jaar valt de stad in handen van Nebukadnezar. De honger is op dat moment groot in de stad. Terwijl de Babyloniërs, via een gat dat ze in de stadsmuur sloegen, de stad binnenkomen, ontvlucht de koning de stad. Hoewel de vlucht 's nachts plaatsvindt, komen de soldaten van Nebukadnezar er achter. Ze zetten de achtervolging in en nemen de koning in de vlakte van Jericho gevangen. Ze brengen Zedekia naar Ribla. In het hoofdkwartier van Nebukadnezar wordt Zedekia berecht. Zijn zonen worden voor zijn ogen afgeslacht en men steekt zijn ogen uit. Daarna wordt hij naar Babel gevoerd. Ezechiël profeteerde al dat Zedekia in Babel zou sterven, terwijl hij Babel niet zou zien.

Zo ongeveer een maand na de wegvoering van Zedekia wordt heel Jeruzalem vernietigd. Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht van Nebukadnezar, laat al de aanzienlijke gebouwen verbranden. Daarna worden de stadsmuren van Jeruzalem neergehaald. Nebuzaradan laat de mensen, die in Jeruzalem achter zijn gebleven samen met hen die naar koning Nebekadnezar overliepen, wegvoeren naar Babel. De armsten van het land krijgen de opdracht op het land en in de wijngaarden te werken. Zo blijft het land zijn opbrengst geven. Ook de tempel wordt vernietigd tot en met de immens hoge bronzen zuilen toe. Het brons wordt meegenomen naar Babel. Allerlei voorwerpen, voornamelijk van zilver en goud, gaan dezelfde weg.

De schrijver van het tweede koningenboek vermeldt precies welke hooggeplaatste personen uit Jeruzalem worden meegevoerd naar Babel. Hij noemt o.a. de hogepriester Seraja en zijn plaatsvervanger Zefanja. Ook allerlei koninklijke beambten onder wie de opperbevelhebber van het leger, persoonlijke adviseurs van de koning en de secretaris van het leger worden weggevoerd. Deze mannen worden naar Nebukadnezar gebracht, die in zijn hoofdkwartier in Ribla verblijft. Daar worden zij om het leven gebracht. Gedália, een vooraanstaand man uit Juda, wordt door Nebukadnezar aangewezen als gouverneur. De grootvader van Gedália was hofschrijver van koning Josia. Als de legeroversten met hun mannen dit horen, gaan ze naar Gedália toe die in Mizpa, een plaats in Benjamin, verblijft. Eén van deze mannen is Jismaël, een man van koninklijke bloed. Gedália zegt hen dat ze niets te vrezen hebben als ze de koning van Babel dienen. Na verloop van tijd komt Jismaël met een groepje mannen terug. Zij doden Gedália en de mannen die bij hem zijn. Vanwege deze daad vluchten alle Judeeërs naar Egypte.

Aan het eind van het tweede boek Koningen wordt melding gemaakt van de verhoging van de voorlaatste koning van Juda. Jojachin was na een korte regeerperiode naar Babel gevoerd. Na een ballingschap van zevenendertig jaar krijgt hij gratie. Hij is dan vijfenvijftig jaar oud. Waarschijnlijk verleent koning Evilmeródach van Babel hem gratie ter gelegenheid van zijn troonsbestijging. De koning verzekert Jojachin van zijn goedwillendheid. Daarmee wordt hij bevoorrecht boven de andere koningen, die naar Babel worden gevoerd. Jojachin hoeft geen gevangenisstraffen meer te dragen en hij leeft als hoveling aan het hof van de koning.

TER OVERWEGING

1 Probeer de kinderen duidelijk te maken hoe erg het is dat het volk denkt dat het allemaal wel mee zal vallen. Ook al behoren ze tot het volk van Gods verbond, dat wil niet zeggen dat de Heere de zonden door de vingers ziet. We kunnen de lijn doortrekken naar onze tijd. Wij zijn opgenomen in het verbond van God. God heeft Zijn beloften betekend en verzegeld, maar dat betekent niet dat het automatisch goed komt. We moeten de zonden haten en verlaten en God met ons hele hart dienen. We kunnen denken aan dat wat het doopformulier ons zegt: 'Overmits in alle verbonden twee delen begrepen zijn, zo worden ook wij door God door middel van de doop vermaand en verplicht tot een nieuwe gehoorzaamheid. Dit betekent dat wij deze enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, aanhangen. Betrouwen

en liefhebben met heel ons hart, met heel onze ziel, in heel ons denken en met al onze krachten, de wereld verlaten, onze oude natuur doden en in een nieuw godzalig leven wandelen.'

2 Het einde van de beschrijving van de geschiedenis van de koningen van Juda geeft hoop voor de toekomst. De HEERE blijkt een barmhartige God te zijn. Hiermee wordt het gebed van Salomo bij de inwijding van de tempel verhoord. Salomo bad of de Heere het volk wilde vergeven als het tegen Hem gezondigd had en of Hij hen barmhartigheid wilde geven bij degenen die hen wegvoerden. Dat gebeurt ook.

Het leek gedaan met het huis van David, maar de aan David gedane belofte houdt stand. Via Jojachin loopt de lijn van het koningshuis van David naar Zerubbábel, uit wie de Messias (de Heere Jezus) zal voortkomen. Er zal een Rijsje voortkomen uit de afgehouden tronk van Isaï. Hij is de Zaligmaker van Zijn volk Israël. Hij wil ook onze Zaligmaker zijn. Wij zijn immers bij het verbond van de HEERE met Israël gebracht. Wijs erop dat vergeving van zonden en het echte dienen van God (onder punt 1 genoemd!) mogelijk is door de Heere Jezus. Die in de weg van wedergeboorte (nieuw hart) geloof en bekering, onze Zaligmaker wil zijn. de Heilige Geest wil dit alles, door het Woord, uitwerken in kindert-harten.

GELOOFSLEER

Omdat in de 'ter overweging' verwezen wordt naar het doopformulier, is het mooi en goed om het formulier te lezen, met name als het gaat over het gedachtegoed rondom het verbond. Daarnaast wordt ook in de Heidelbergse Catechismus, zondag 26 en 27 over de doop geschreven. Bij vraag en antwoord 74 wordt specifiek ingegaan op de vraag of men ook de jonge kinderen zal dopen. Als antwoord wordt daarin ook verwezen naar Gods verbond met mensen, waarin jong en oud inbegrepen zijn. De doop zelf vergeeft niet, dat doet alleen het bloed van Jezus Christus, door een waar geloof (vraag en antwoord 72). Over het dienen van God wordt in artikel 24 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis gezegd dat het geloof dat gewerkt wordt door Woord en Geest, nieuwe mensen maakt. Daarom komt het geloof in Jezus' verlossingswerk nooit zonder gehoorzaamheid en goede werken. Het is niet zo dat de goede werken bijdragen aan onze verlossing. We zijn verlost door Jezus alleen (solus Christus), maar dan dienen we God wel uit liefde door Hem te gehoorzamen. God belooft uit genade onze goede werken en bekroont Zijn gaven.